

Indledende redegørelse for retsfor skrifternes indhold.

I. Vedrørende den frie bevægelighed.

Rådets forordning nr. 1612 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed indenfor Fællesskabet.

Ved Rådets forordning af 15. oktober 1968 blev den i EØF-traktatens artikel 48-49 udtrykte målsætning for arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet gennemført. Forordningen om arbejdskraftens frie bevægelighed omfatter *dels* regler om adgangen for medlemsstaternes statsborgere til beskæftigelse inden for Fællesskabet, *dels* regler om formidling og udligning af tilbud og ansøgninger om beskæftigelse gennem et samarbejde mellem de nationale arbejdsmarkedsmyndigheder.

Det fastslås i forordningen, at enhver statsborger i en medlemsstat uanset bopæl har ret til at have lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat efter samme regler, som gælder for beskæftigelse af indenlandske lønmodtagere. Statsborgere fra andre medlemslande har samme rettigheder til ledige stillinger, som måtte gælde for statsborgere i tilflytningslandet. Såfremt et medlemsland således giver egne statsborgere en fortrinsstilling i forhold til lønmodtagere fra tredielande, skal der ydes de øvrige medlemslandes statsborgere samme fortrinsstilling.

I det hele taget er den endelige forordning om arbejdskraftens frie bevægelighed baseret på princippet om national og ikke-diskriminatorisk behandling, og der gælder ingen særskilte præferencer medlemslandene imellem.

Lovgivning, der begrænser beskæftigelse af udenlandske lønmodtagere, i antal eller procent, i virksomheder, i erhvervsgrøene, på regionalt eller nationalt plan, må ikke finde anvendelse for statsborgere fra de øvrige medlemsstater.

Arbejdsformidlingskontorerne skal yde samme bistand som til egne statsborgere, der søger beskæftigelse. Ansættelse af en udenlandsk statsborger i en medlemsstat må ikke være betinget af andre krav til helbredstilstand, fag-

kundskab m. v. end dem, der stilles til indenlandske lønmodtagere, som ønsker at have samme beskæftigelse.

En lønmodtager må ikke på grund af nationalitet behandles anderledes i andre medlemsstater end indenlandske lønmodtagere med hensyn til vilkår under beskæftigelse, navnlig aflønning af afskedigelse. Lønmodtageren har samme sociale og skattemæssige fordele som indenlandske lønmodtagere og kan på samme betingelser deltage i undervisning i faglige skoler og omskolingscentre.

Alle bestemmelser om beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejds- og afskedigelsesvilkår i kollektive og andre overenskomster er ugyldige i den udstrækning, der er tale om forskelsbehandling af lønmodtagere fra andre medlemsstater.

Endvidere har lønmodtagerne ret til ligestilling med hensyn til medlemskab af fagforeninger, herunder valgret og valgharhed til organer, der repræsenterer lønmodtageren i virksomheden.

Statsborgere i medlemslandene har fremdeles samme rettigheder og fordele som indenlandske lønmodtagere med hensyn til adgang til bolig, herunder køb af bolig, samt til at blive opført på lister for boligøgende. Lønmodtagerens familiemedlemmer, der er forblevet i hjemlandet, betragtes i denne henseende som boende sammen med ham.

Lønmodtagerens ægtefælle og efterkommere i lige linie, der er under 21 år eller forsørges af ham, samt lønmodtageren og hans ægtefælles slægtninge i opstigende linie, der forsørges af ham, har uanset nationalitet ret til at tage bopæl hos lønmodtageren. Det er dog en forudsætning, at lønmodtageren disponerer over bolig, der svarer til de fordringer, der anses for normale på den pågældende egn; denne forudsætning må dog ikke føre til forskelsbehandling mellem indenlandsk og fremmed arbejdskraft i henseende til de pågældendes ordning af boligforholdene. Ægtefællen og børn, der er under 21 år eller forsørges, har ret til at have lønnet beskæftigelse, selv om de ikke har stats-